

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120215019
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120215019.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Q. V., Z.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený zákonným zástupcom - matkou A. R.H., Z.. XX.XX.XXXX, B. I. Q. XXX, XXX XX I. Q., proti povinnému F. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. P. XXXX/XX, XXX XX X., právne zastúpený JUDr. Jánom Michňákom, advokátom so sídlom Janka Kráľa č. 12, 082 71 Lipany, o vymoženie výživného, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Máriou Hlaváčovou, Exekútorský úrad Kežmarok, so sídlom Hlavné námestie 34, 060 01 Kežmarok pod sp. zn. 55EX 56/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Oprávnenému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

III. Povinnému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Oprávnený je **p o v i n ť** nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Hlaváčovej, Exekútorský úrad Kežmarok, so sídlom Hlavné námestie 34, 060 01 Kežmarok trovy exekúcie vo výške 36,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 27.01.2020 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 2.050,- eur a bežného výživného vo výške 280,- eur od 01.01.2020 do budúca na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8P/28/2016-193 zo dňa 06.03.2018. Okresný súd Banská Bystrica dňa 31.01.2020 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/123/2020, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov. Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie dňa 18.02.2020 vydal upovedomenie o zastavení exekúcie. Exekučný súd na základe námietok oprávneného proti predmetnému upovedomeniu uznesením vydaným pod sp. zn. 59Ek/123/2020 dňa 27.11.2020 upovedomenie o zastavení exekúcie sp. zn. 55EX 56/20-8 zo dňa 18.02.2020 vydané súdnym exekútorom JUDr. Máriou Hlaváčovou zrušil s tým, že úlohou súdneho exekútora bolo po právoplatnosti rozhodnutia pokračovať v exekúcii v zmysle poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 59Ek/123/2020 zo dňa 31.01.2020 a v súlade s prísl. ustanoveniami Exekučného poriadku. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.12.2020.

2. Dňa 08.11.2019 súdny exekútor v podaní označenom ako „Oznámenie“ zaslal súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preštudovaním príloh podania exekučný súd zistil, že k podaniu súdny exekútor pripojil Osvedčenie Mesta Prešov, ktorým bolo osvedčené, že podpis na listine urobil povinný, Rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 8P/28/2016-408 zo dňa 22.10.2020, splnomocnenie advokáta povinným na jeho zastupovanie v konaní a štyri potvrdenia o peňažných transakciách. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a podľa ust. § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený, súd výzvou zo dňa 26.05.2021 vyzval súdneho exekútora o vyjadrenie, či povinný svoje podanie, ktoré bolo súdnym exekútorom posúdené ako návrh na zastavenie exekúcie, odôvodnil, keďže súdu boli doručené len vyššie uvedené prílohy. Súd zároveň vyzval súdneho exekútora o vyjadrenie, kedy bol oprávnený vyzvaný na vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku a či sa k návrhu v lehote stanovenej súdnym exekútorom oprávnený vyjadril. Nakoľko súdny exekútor dňa 29.10.2021 doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s jeho odôvodnením, avšak ku skutočnosti, či bol oprávnený vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu, sa súdny exekútor nevyjadril, exekučný súd výzvou zo dňa 18.11.2021 opätovne vyzval súdneho exekútora o vyjadrenie k vyššie uvedeným skutočnostiam, avšak súdny exekútor ani na túto výzvu nereagoval. Súdny exekútor na základe urgencie zo strany súdu zo dňa 18.02.2022 podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 10.03.2022 oznámil, že oprávnený bol vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie dňa 01.12.2021, avšak ku dňu podania tohto oznámenia súdny exekútor jeho vyjadrením nedisponuje.

3. Povinný v podaní označenom ako „Návrh na odklad exekúcie, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie“, prostredníctvom právneho zástupcu uvádza, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 27.01.2020 sa domáhal od povinného vymoženía zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 2.050,- eur a bežného výživného vo výške 280,- eur od 01.01.2020 do budúca na základe exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8P/28/2016-193 zo dňa 06.03.2017, proti ktorému navrhovateľ a aj povinný podali odvolanie. Okresný súd Banská Bystrica dňa 31.01.2020 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/123/2020, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Máriu Hlaváčovú na vykonanie exekúcie. Na základe návrhu povinného na odklad exekúcie, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie, súdny exekútor dňa 18.02.2020 vydal upovedomenie o zastavení exekúcie, kde uviedol, že po preštudovaní podnetu povinného zistil, že podkladom na výkon exekúcie nie je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Povinný pri podaní návrhu označil všetky dôkazy a aj rozhodnutie Krajského súdu Trnava a aj o skutočnosti, že predmetným výživným sa opätovne rozhoduje na Okresnom súde Galanta, kde bolo doložené súdom, že maloletému platí výživné vo výške 150,- eur a aj náklady na škôlku. Povinný ďalej uviedol, že na Okresnom súde Galanta dňa 22.10.2020 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej došlo k schváleniu rodičovskej dohody, na základe ktorej sa otec zaväzuje prispievať na maloletého Q. mesačne sumou 320,- eur počnúc 1. septembrom 2016, pričom výživné je zročné do 20. dňa v mesiaci k rukám matky. Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2016 do 31.10.2020 vo výške 4.470,37 eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach vo výške 125,- eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom november 2020 do zaplatenia k rukám matky, pričom nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh. Na základe tohto rozhodnutia povinný počnúc mesiacom november platí predpísané výživné a aj spláca zaostalé výživné tak, ako bolo rozhodnuté súdom na základe rodičovskej dohody. To znamená dohody oprávneného a povinného. Po vyhlásení tohto rozsudku sa osoby oprávnené na podanie odvolania tohto práva vzdali. Povinný toto rozhodnutie dodržiava a ako dôkaz predkladá potvrdenie o zaplatení výživného a aj zaostalého výživného. Okresný súd Banská Bystrica v konaní rozhodol uznesením zo dňa 27.11.2020 tak, že námietkam oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie vyhovel a upovedomenie o zastavení exekúcie sp zn. 55EX 56/20-8 zo dňa 18.02.2020 vydané súdnym exekútorom JUDr. Máriou Hlaváčovou zrušil, pričom predmetný súd, ktorý rozhodoval o exekučnom konaní, nemal k dispozícii rozsudok Okresného súdu Galanta, kde vo veci výživného a zaostalého výživného bolo právoplatne rozhodnuté na základe rodičovskej dohody. Na základe vyššie uvedeného oprávnený navrhuje odklad exekúcie vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 59Ek/123/2020, identifikačné číslo 512021519 zo dňa 27.11.2020 vzhľadom na predpoklad, že exekúcia bude pre neprípustnosť - rozpor so zákonom zastavená. Na základe vyššie uvedeného oprávnený ďalej navrhuje vyhlásiť exekúciu vedenú Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 59Ek/123/2020, identifikačné číslo 6120215019 zo dňa 27.11.2020 za neprípustnú a navrhuje jej zastavenie.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo

možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

7. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

8. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

9. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymozenie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

10. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

12. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

13. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. Podľa § 75 ods. 2 Exekučného poriadku ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného; zvýšené výživné má rovnaké poradie ako zvyšok pohľadávky.

15. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

16. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

17. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat' všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky

spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

18. Nevyhnutným predpokladom pre vedenie exekučného konania je existencia exekučného titulu, pričom spôsobilosť súdneho rozhodnutia, príp. iného rozhodnutia alebo listiny v zmysle ust. § 45 ods. 2 Exekučného poriadku byť exekučným titulom musí byť zachovaná počas celého exekučného konania. Inak povedané, exekučný titul musí existovať nielen v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, ale až do okamihu, ktorým sa exekučné konanie končí. Zrušenie exekučného titulu je preto v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania dôvodom na zastavenie exekúcie.

19. V prejednávanej veci sa exekučné konanie začalo dňa 27.01.2020, kedy maloletý oprávnený zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8P/28/2016-193 zo dňa 06.03.2018, ktorým bol povinný zaviazaný k povinnosti prispevať na výživu maloletého oprávneného výživným v sume 280,- eur mesačne počnúc dňom 19.08.2016, pričom výživné je zročné vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáha jej zastavenia z dôvodu, že na Okresnom súde Galanta dňa 22.10.2020 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou došlo k zmene vyživovacej povinnosti, pričom povinný na základe tohto rozhodnutia počnúc mesiacom november platí predpísané výživné a aj spláca zaostalé výživné tak, ako bolo rozhodnuté súdom. Exekučný súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, vrátane k nemu priložených príloh a dospel k záveru, že návrh povinného je dôvodný. Exekučné konanie sa v predmetnej veci začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8P/28/2016-193 zo dňa 06.03.2018. Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/28/2016 dňa 22.10.2020 vydal rozsudok č.k. 8P/28/2016-408, ktorým schválil rodičovskú dohodu a rozhodol o vyživovacej povinnosti povinného vo vzťahu k oprávnenému. Je zrejmé, že predmetným rozhodnutím nedošlo k úprave vyživovacej povinnosti, nakoľko vo výrokovej časti nebolo určené, že dochádza k zmene pôvodného rozsudku, ktorým bolo o vyživovacej povinnosti povinného rozhodnuté (rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 06.03.2018 - exekučný titul). Inak povedané rozhodnutím, ktoré povinný priložil k návrhu na zastavenie exekúcie, bolo o vyživovacej povinnosti opätovne rozhodnuté a to bez ohľadu na predchádzajúce rozhodnutie v čom dôsledku rozhodnutie predložené oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie tak stratilo spôsobilosť byť exekučným titulom (exekučný titul bol zrušený). Súd vzhľadom na uvedené pre úplnosť dodáva, že v predmetnej veci nie je možné postupovať ani podľa ust. § 75 ods. 2 Exekučného poriadku v zmysle ktorého, ak počas exekúcie dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz aj na všetky sumy zvýšeného výživného, nakoľko ako už bolo uvedené, v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 8P/28/2016 rozsudkom zo dňa 22.10.2020 nedošlo k zmene rozsudku zo dňa 06.03.2018, ale k určeniu vyživovacej povinnosti a to v súvislosti s návrhom matky maloletého oprávneného, ktorý bol Okresnému súdu Galanta doručený ešte dňa 19.08.2016 a teda k vydaniu nového rozhodnutia o výživnom.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že výrokom nového rozhodnutia nedošlo k zmene pôvodného rozsudku, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť povinného vo vzťahu k oprávnenému, ale v súvislosti s určením výživného bolo vydané nové rozhodnutie v dôsledku čoho rozhodnutie predložené oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie stratilo spôsobilosť byť exekučným titulom, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil.

21. Pokiaľ povinný žiadal o odklad exekúcie, súd v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa súčasnej platnej a účinnej právnej úpravy možno o odklade exekúcie pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom rozhodnúť len, ak sú naplnené predpoklady ustanovené v § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdному exekútorovi a preto v predmetnej veci mu neprináleží o odklade exekúcie rozhodovať.

22. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

23. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

32. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

33. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávneným a povinným) navzájom.

34. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neriadi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie,

ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívanej v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Exekučný poriadok teda vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený v konaní nebol úspešný z dôvodov, ktoré exekučný súd uvádza v nasledujúcom bode tohto uznesenia a povinný si trovy neuplatnil, exekučný súd v súvislosti s otázkou náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania dospel k záveru, že tieto nie je možné priznať žiadnemu z účastníkov, a preto rozhodol tak, že oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal.

35. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 vyhlášky náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur a v prípade, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur. V exekučnom konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku. V predmetnej veci súd exekúciu zastavil a dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému, nakoľko ten podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia súdu, ktoré stratilo spôsobilosť byť exekučným titulom z dôvodu, že v predmetnej veci bolo vydané nové rozhodnutie, ktorým došlo k určeniu vyživovacej povinnosti povinného vo vzťahu k oprávnenému. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane oprávneného teda spočíva v tom, že je výlučne na oprávnenom, kedy a či vôbec návrh na vykonanie exekúcie podá. Nakoľko ide o konanie, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, ktoré je vedené na vymoženie pohľadávky oprávneného, riziko spojené s neúspechom v konaní v prípade, ak súd exekúciu zastaví z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený, je preto rizikom oprávneného. Je teda výlučne na rozhodnutí oprávneného či návrh na vykonanie exekúcie po zvážení tohto rizika podá alebo nie.

36. Exekučný súd v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 36,- eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 v spojení s ust. § 22 ods. 2 vyhlášky (vo výške 30,- eur + 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.